

for en Dag, idet han optræder, som om han var Herre over Masser af Mennesker her i Landet og stod som Repræsentant for noget, der maa tages Hensyn til. Og jeg skal indrømme, at det ærede Medlem Hr. Holstein selv bestræber sig for at behage baade de Radikale og Socialdemokraterne; jeg kunde næsten tænke mig ham som socialistisk Udenrigsminister, det var der sikkert ikke noget i Vejen for, jeg synes, han forbereder sig dertil saa stærkt, som det er ham muligt. Sikkert er det altsaa, at han modtages med Kyshaand. I Gaar stillede det ærede Medlem Hr. Holstein Forslag til en Dagsorden, uden at nogen anede det forud — jo, maaske anede det ærede Medlem Hr. P. Munch og det ærede Medlem Hr. Stauning, at der var noget i Gære, jeg syntes, jeg kunde se paa deres Ansigter, at der gik som en Solstraale over dem, da Formanden oplæste det ærede Medlem Hr. Holsteins Paastand paa Overgang til Dagsordenen, og de var straks parate til at stemme for den, uagtet de ikke i Udvalget havde protesteret imod, at Udvalgets Indstilling kom til at se ud, som den nu foreligger. Jeg synes derfor, det ærede Medlem Hr. P. Munch skulde være lidt forsigtig med sine agitoriske Vendinger, thi man kan for det meste se, hvad der ligger bagved.

Det ærede Medlem beklager sig over, at jeg ikke har svaret paa de Spørgsmaal, han har stillet til mig. Det har det ærede Medlem ikke Ret til, thi i Betænkningen er optrykt baade de stillede Spørgsmaal og de Svar, jeg har givet, og de er tydelige og klare. Det ærede Medlem har i det hele taget været en ivrig Forespørger. Jeg har været til Eksamen hos ham næsten hver Uge i det sidste Aar, jeg har sikkert faaet et halvt hundrede Spørgsmaal fra ham, og det var nu hans Ønske at fortsætte, han havde endnu en hel lang Liste af Spørgsmaal. Jeg har svaret paa alle hans Spørgsmaal, saa han kan ikke beklage sig over, at jeg har villet fortie noget. Men at gøre det ærede Medlem tilfreds med Svar er ganske vist meget vanskeligt. Han spørger igen, Det glæder mig dog, at Udvalget har indset, at alting maatte have en Ende, ogsaa det ærede Medlems Spørgsmaal, der ikke var fremsat af Hensyn til selve Sagens Fremme, men for at trakassere og trække Sagen i Langdrag. Det har det ærede Medlem Lov til, men jeg har ogsaa Lov til at tage mit Standpunkt overfor den Slags. (H. P. Hansen [Randers Amt]: Eksaminanden dumpede altsaa). Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem siger,

jeg vilde ellers gerne høre det! (H. P. Hansen [Randers Amt]: Eksaminanden dumpede). Nej, han dumpede ikke, for den, der skulde bedømme Eksaminanden, var Udvalget, og Udvalgets Flertal erklærede, at han havde bestaaet den. Og det ærede Medlem Hr. Munch maatte da trække ind paa Forespørgslerne.

Mod Talen om en Folkeafstemning eller om, at man skulde vente med Lovenes Ikrafttræden, indtil nye Valg har fundet Sted, protesterer jeg. Jeg anbefaler Lovforslagene til Vedtagelse, at de snart kan blive ophøjet til Lov, og har endnu kun en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Boa. Det ærede Medlem vil vente. Det er han nødt til, da de Tanker, han har gjort sig til Talsmand for, aldeles ikke er udspenslet i Forslag. Det er nogle Strøtanker, han har kastet ud; om de kan bære Frø, ved jeg ikke; det kommer an paa deres Spireevne. Men saa længe Erhvervspartiet ikke er klart over, hvordan den Ordning, de ønsker, skal se ud, og kun udkaster Tanker, hvor smukke og kønne, de end kan være, kan der ikke tages Hensyn dertil. Kvintessensen af det ærede Medlems Ønske var, at man nu skulde vente, og det har jeg ogsaa hørt fra anden Side. Hvad skal man vente efter? Tror de Herrer, der vil vente, at de faar større Bevillinger til Forsvarsordningen end her foreslaaet? Saa tager de fejl. Hvem der interesserer sig for en Ordning af denne Sag nu, stemmer for Lovforslaget uanset, om der bliver Folkeafstemning eller ej, thi en Udsættelse af denne Sag vil kun bringe yderligere Forsinkelse, og det forekommer mig, at Rigsdagen saa lidt som Regeringen kan forsvare at beholde en Ordning som den, vi nu har, der er saa ufuldkommen, som den er blevet de senere Aar. Derfor anbefaler jeg de foreliggende Lovforslag til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Holstein: Inden jeg gaar over til det, der er Dagens egentlige Emne, vil jeg gerne gøre et Par Modbemærkninger til den højtærede Forsvarsministers meget personlige Bemærkninger til mig. Naar jeg staar overfor Venstres højtfortjente, alderstegne Førere, betages jeg altid af lignende Følelser, som naar man i Fyrerne i forrige Aarhundrede mødte de sidste Marchaller fra Napoleonskrigene, Følelser af Respekt og Ærbødighed for Mænd, som har været med i en stor Tid, har gjort deres Indsats, men nu ikke rigtig længere har deres Plads og finder deres